

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

Śmieci bywają brudne...

W Kościele jest tak jak w domu. Czasem jest trudno, przychodzą kryzysy, lecz to wciąż nasz dom. Istnieje potrzeba przyjęcia Kościoła takiego, jakim jest – i święty i grzeszny. Czy przyjmę go takim?

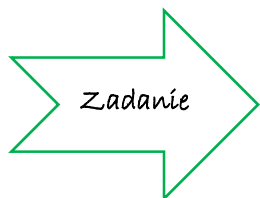
Do
refleksji

W dzisiejszych czasach często nie dajemy sobie przyzwolenia na słabość. Ukrywamy ją, zwalczamy, nie dopuszczamy do siebie myśli, że w nas może być jakaś ciemność. Wolimy żyć w złudnym przekonaniu, że jest dobrze. Uciekamy.

Podobnie jest w Kościele. Kościół zjednoczony z Chrystusem uświęca: "To właśnie w Kościele złożona została pełnia środków zbawienia"¹. Jednocześnie jesteśmy w nim my, ludzie ze swoimi ciemnościami. Wolność, na której fundamencie Kościół jest zbudowany i wypływająca z niej miłość, daje odwagę do bycia prawdziwym wobec Boga, ludzi, Kościoła. Chrystus uświęca mnie w sakramentach. Zabiera mój grzech wciąż i wciąż na nowo. Czy Mu ufam? Czy ufam na tyle, że nie boję się być sobą i nie boję się tej prawdy, że jestem słaby i grzeszny?

Śmieci bywają brudne, śmierdzące, niechciane. Ale to nasze śmieci. Często zaśmiejemy tak mocno swoje serca, umysły, emocje, że zapominamy o fundamencie Kościoła: o Bogu i Jego miłości. Tymczasem układane na kupki w podświadomości grzechy i trudności nie będą znikać, będą niepostrzeżenie zatruwać naszą codzienność – w rozmowie z żoną, mężem, w odkrywaniu swojej tożsamości i miejsca w świecie, w budowaniu swojej wiary, domowego Kościoła...

Na przeciwko stoi Bóg, który w Chrystusie dotyka naszych serc i mówi: „Nie bój się. Kocham Cię. Jesteś dla mnie ważny”.

Zadanie

Zrób swoim domownikom małą niespodziankę, która wywoła uśmiech na ich twarzy (np. zrób każdemu jego ulubioną herbatę, podaruj każdemu domownikowi komplement, umyj samochód, zabierz wszystkich na spacer lub wycieczkę rowerową, zagrajcie w kalambury).

¹ Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 824.